

Ureja uredniški odbor — Glavni in odg. urednik Jože Stular — tel. 22-111, lok. 62 — Tisk in klišiji CP »Gorenjski tisk«

Sava

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE GUMIJEVIH IZDELKOV SAVA KRANJ

LETO VIII. — ŠTEVILKA 6.

Kranj, 6. april 1968

Bo za pravilno delo vsakega izmed nas potreben sklep upravnega odbora?

Pod tem naslovom smo v drugi številki našega glasila pisali o razpravi na seji upravnega odbora. Tedaj je bilo za študij dela pripravil več kot tri tipkane strani podatkov in dokazov, kaj jih ovira, da bi dokončno uredili norme za izdelavne čase v delovni enoti prešani izdelki II.

Upravni odbor je tedaj tudi sprejel sklep, da se morajo navedene pomanjkljivosti odpraviti. Osebo za to je bil zadolžen namestnik glavnega direktorja inž. Helmut Turzanski. To je bilo v začetku februarja.

16. marca je upravni odbor že razpravljajal o opravljenih nalogah. Urediti je bilo treba npr. naslednje naloge: lepše povijati ovojno blago, namestiti ure pri vulkanizaciji, urediti redno odhajanje in prihajanje na malice idr.

Inž. Turzanski je poročal, da je vseh 18 nalog izpolnjenih. Med njimi je bilo nekaj takih, ki so vezane na daljši čas, vendar so posamezniki konkretno zadolženi za izpolnitev.

Upravni odbor je bil obveščen, da pri tem ni bilo večjih težav in da bi bile pomanjkljivosti odpravljene že prej, če bi vsi delavci vestno izpolnjevali svoje naloge. Zgleda torej, da organiziranost oz. neorganiziranost dela ni vedno resnični vzrok težav v proizvodnji, pač pa so v precejšnji meri krivi izmenski delovodje in vodje delovnih enot, ker ne izpolnjujejo delovnih nalog.

Na koncu poročila je inž. Turzanski dejal, da je osebno nadzoroval izpolnjevanje sklepov upravnega odbora in da bo tudi v prihodnje sodeloval z vodji delovnih enot in strokovnih služb, ki bodo skrbeli, da delo ne bo teklo spet »po starem«.

Na eni naslednjih sej bodo člani upravnega odbora razpravljali o problematiki normiranja v drugi delovni enoti.

Inž. Helmut Turzanski, namestnik glavnega direktorja

23. aprila volitve v organe upravljanja

lo. Vem za člana delavskega sveta podjetja, ki je bil na vseh trinajstih sejah, a se na razpravi ni oglasil več kot trikrat. Zakaj? In, ali delavci, ki so ga volili, vedo za to?

Mnogi od tistih, ki govorijo o vlogi družbeno političnih organizacij, v samoupravnem sistemu svoje vloge oz. naloge ne poznajo. Tako je bilo videti tudi na enem političnih aktivov v predvolilnih pripravah.

Osemnajstič volimo letos v organe upravljanja. V teh letih smo si nabrali ogromno izkušenj. Ljudje so v začetku na to gledali z dvomi, celo z nezaupanjem; več pa je bilo tistih, ki so v samoupravljanje verjeli, zaupali.

Samoupravljanje se je zraslo z najširšo množico delavcev, ki iz dneva v dan opravljajo svoje samoupravljalne pravice z vse večjo odgovornostjo. Ne gre, da bi v tem času zahtevali popolnost. Ne gre pa tudi, da marsikakšno izkušnjo zanemarjamo in pomanjkljivosti vlečemo iz leta v leto. Pri tem mislim na predvolilne priprave — profil člana delavskega sveta, pregled aktivnosti, stališče itd.

Ko govorimo o odgovornosti pri upravljanju, ne moremo mimo tega, da ne bi omenili tudi odgovornosti družbeno političnih organizacij in njihovih organov.

POZIVAMO

vse zavarovance, ki opravljajo poleg dela v delovnem razmerju s polnim delovnim časom še kakšno obrtno ali obrti podobno dejavnost kot postranski poklic,

S seji organov upravljanja

Ob koncu leta 1970 Sava - obrata I ne bo več

Na zadnji seji delavskega sveta so govorili tudi o selitvi obrata I. O sami prodaji je delavski svet odločil že v začetku leta 1967. Ker je bila večina članov kolektiva inormirana o tej selitvi le prek zapisnika delavskega sveta ali z »ustnim izročilom«, je prav, da danes o tem nekaj več pišemo.

Večina nas pozna zgodovino naše tovarne, saj jo ponavljajo, če ne drugje, vsakemu, ki pride v podjetje, na uvajalnem seminarju. Čim pa govorimo o zgodovini tovarne, govorimo v glavnem o obratu I, kjer se je proizvodnja gumarskih izdelkov začela. Tako zveemo, da je bila tovarna (ali bolje obrat I) ustanovljena kot prva jugoslovanska tovarna gumijskih izdelkov že leta 1921, da so se večkrat menjali lastniki, da so proizvodili med vojno v glavnem tehnične izdelke in da so šele po II. svetovni vojni začeli s proizvodnjo avtopnevmatike.

Tudi to je vsem znano, kakšna je lokacija »Starega obrata«: tovarniške zgradbe so postavljene v strmini na bregu Kokre, stisnjene med cesto in reko in stanovanjske hiše. Strmina in utesenost pa nista dali možnost za razvoj (bolje razširitev) tovarniških prostorov, za moderno proizvodnjo in za nemoten interni transport. Zato se je že v letu 1954 dejansko začelo s selitvijo obrata I v današnje prostore obrata II. Tudi strojni park v obratu I ima svojo zgodovino. Pretežna večina strojev in naprav je bila že delno rabljena. To so stroji, ki so jih lastniku podjetja odstopili iz drugih tovarn in so pač svojo življenjsko nalogo že nekje opravili. Vendar so vsi stroji pri nas obratovali naprej in nekateri še danes obratujejo, vendar pa so že zdavnaj ekonomsko amortizirani in je cena proizvodnje na teh strojih pogostokrat problematična.

Če primerjamo pravkar nanižano in večini znano sliko obrata I z modernizirano proizvodnjo v obratu II, potem lahko vidimo, da je dokončno slovo obratu I upravičeno iz tehničnih in ekonomskih vzrokov.

Niso pa vzroki za prodajo obrata I samo v njegovi »spoštjavi« starosti in ekonomski zastarelosti ter nemogočem terenu.

Podjetju povzročajo stroške že sama razdvojenost v dva obrata, ker je treba cel niz dodatnih služb, postrojenj itd., ali konkretno: — posebna vratarska in čuvajska služba, — celotna kotlarna, — vzdrževalne delovne enote (mehanična in elektro-delavnica),

— delavska restavracija, — obsežen medobraten interni transport (obrat I — obrat II), — organizacija več proizvodnih delovnih enot z dodatno proizvodno režijo.

Vsi naštetih prihranki, ki jih s selitvijo pridobimo (oziroma dodatni stroški, dokler se selitev ne realizira), dosežejo lahko letno skoraj četrtnino milijarde starih dinarjev, kar pa skupaj z izkupičkom, doseženim s prodajo, omogoča modernizacijo in razširitev poslovanja v obratu II.

Obseg proizvodnje se zaradi selitve obrata I bistveno ne bo zmanjšal, ker bomo večino proizvodnih naprav preselili v obrat II, samo najbolj dotrajane ostanejo, oziroma jih bomo prodali. Tudi glede zaposlitve delavcev iz obrata I ni bojznosti, saj večina pride k svojim strojem v obratu II, ostali pa bodo zasedli dodatne izmene pri še neizkoriščenih kapacitetah v obratu II, oziroma bodo dobili delovno mesto z razširitvijo poslovanja v obratu II.

Služba vzdrževanja in investicijske izgradnje je v zvezi s selitvijo izdelala podroben program selitve, ki predvideva, če navedemo samo grobe podatke, dve fazi selitve. V I. fazi do konca leta 1968 se preselita stiskarna I in tehnični izdelki, do konca leta 1970 pa še velopenvmatikarna, premazovalnica in vulkolan.

Program selitve je časovno raztegnjen predvsem zato, ker je treba v obratu II pripraviti prostor za preseljene stroje. Za stroje in opremo stiskarne I in tehničnih izdelkov bomo izkoristili prostor v tehnični hali, za velopenvmatiko pa bo potrebno najbrž dograditi avtopnevmatikamo.

V zvezi s samo selitvijo je delavski svet podjetja sprejel nekatere sklepe glede organizacijskih sprememb. Tako se ukineta delovna enota stiskarna I in tehnični izdelki, čim se bo zaradi selitve obseg dela toliko zmanjšal, da enota kot taka ne more več obstajati. Velopenvmatiki se pridruži premazovalnica, vulkolan pa ostane samostojna delovna enota. Istočasno so bila sistematizirana delovna mesta v delovni enoti obrata II, tako da je tudi z organizacijske platit možen nemoten potek selitve.

Če zaključimo: obrat I postaja za nas zgodovina, ki se je bomo spominjali kot prve etape v razvoju našega podjetja, ne moremo pa se v njem zadrževati dlje, kot je to s pogodbo zapisano ali drugače, z ekonomskim izračunom ugotovljeno.

Podoba, ki kmalu ne bo več naša: Obrat I

Poziv zavarovancem

Po 2. členu zakona o dodatnem prispevku za zdravstveno zavarovanje, ki ga plačujejo zavarovanci od dopolnilnih dohodkov (Ur. list SRS št. 5/68), so dolžni plačevati dodatni prispevek za zdravstveno zavarovanje od neto osebnega dohodka iz delovnega razmerja tisti zavarovanci, ki opravljajo poleg dela v delovnem razmerju s polnim delovnim časom še kakšno

obrotno ali obrti podobno dejavnost kot postranski poklic, in zavarovanci, ki opravljajo delo na domu.

Na podlagi 5. člena cit. zakona so zavarovanci iz prejšnjega odstavka dolžni prijaviti zgoraj naštetih dejavnosti v 30 dneh od dneva, ko so začeli opravljati tako dejavnost. Zavarovanci, ki opravljajo tako dejavnost na dan uve-

ljavitve tega zakona, morajo predložiti prijavo v 30 dneh od uveljavitve tega zakona. Ker do sedaj še nismo prejeli nobene prijave, čeprav je rok pretekel 16. marca 1968

ali ki opravljajo delo na domu, da vložijo prijavo take dejavnosti najkasneje do 15. aprila 1968 pri Komunalnem zavodu za socialno zavarovanje Kranj oz. njegovih podružnicah na Jesenicah, v Radovljici, Skofji Loki in v Trzinu, kjer je pač sedež organizacije, pri kateri je zavarovanec v delovnem razmerju. V prijavi je treba navesti tudi dohodek, ki ga doseže zavarovanec s takšno dejavnostjo in od kdaj zavarovanec opravlja takšno dejavnost.

Kolkor zavarovanec ne bi vložil prijave niti v dveh mesecih od dneva, ko je začel opravljati dejavnost oziroma od dneva uveljavitve cit. zakona, plača štirikratni znesek dodatnega prispevka za čas med dnem, ko je obveznost nastala in dnem, ko je bila obveznost ugotovljena.

Komunalni zavod za socialno zavarovanje
Kranj

Tonček Čebulj: biti telefonist je zanimivo, a tudi naporno

»Tovariš ta in ta naj kliče deset! Kdor ve, kje je, naj ga opozori!«

Radi bi govorili z Beogradom, Skopjem, z nekom v nekem delu Evrope. Radi bi z nekom v tovarni govorili »nujno«?

»Da, takoj! Če se bo le dalo.«

»Imate Beograd, govorite!«

Dan za dnem, teden za tednom poslušamo blagovozni glas našega Tončka, Tončka v telefonski centrali. Hitro, spretno vam ustrezne in že hiti k naslednjemu. Kakor da ve, da se nam vedno mudi — pa če je res ali ne. Brez pripomb, brez razlaganja. Če mu kdaj — to je sicer zelo redko — ne uspe, se opraviči.

Današnji razgovor je namenjen Tončku Čebulj.

Ko so pred leti predlagali, da bi ga sprejeli, so nekateri dvomili, če bo zmožni, drugi so bili odločnejši. In kako prav so imeli. Tonček slabo vidi — zato pa toliko bolje pomni. Imeli smo že tudi telefoniste, ki dobro vidijo, pa niso bili najboljši.

Tonček pa ni samo dober telefonist. V družbi je razpoložen, pripravljen sodelovati in z ostalimi reči kako krepko. Lani je bil z nami na morju. Zelo dober plavalec je. In menda tudi smuča.

Več o sebi je sam povedal:

1. Dober glas seže v deveto vas! Povej, Tonček, kako je s tem?

Pri telefonskih pogovorih naredim, kar morem. Če kaj ne gre, ponavadi ni moja krivda, ampak okvare na aparaturah. Vedno se trudim, da bi ustregel.

2. Biti telefonist je morda zanimivo, najbrže pa tudi precej naporno?

Da, delo telefonista je zelo zanimivo, res pa tudi naporno. Pri delu je potrebna popolna zbratost in treba je obvladati tehniko dela.

3. Povej kak zanimiv dogodek iz tvojega dela pri nas!

Nekdo je naročil gledališče, pa je po pomoti dobil napačno zvezo. »Ali imate kaj sedišč?«

»Ne!«

»Kaj pa stojišče?«

»Tudi ne. Samo ležišča.«

»Kdo pa je tam?«

»Pogrebni zavod.«

Neka ženska je klicala porodnišnico; trikrat v eni uri. Nekdo, ki je bil pri meni v centrali, je dejal: »Nikar ne kliči porodnišnice, ti kar reci, da so dvojčki!«

In res! Ko je ženska ponovno naročila porodnišnico, sem ji dejal da so iz porodnišnice sporočili, da so dvojčki. Ženska je pripravila avto in kupila šopek ter se namenila odpeljati v Ljubljano. V zadnjem trenutku smo ji to preprečili.

4. Koliko telefonskih razgovorov gre »skozi tvoje roke«?

Na našo telefonsko centralo je priključenih sto dvajset telefonov. To pomeni vsaj sto dvajset telefonskih pogovorov na dan — (če bi vsak klical samo enkrat na dan. Vmes pa je zelo veliko zunanjih pozivov) — na tri minute eden. Poleg tega vmes dajem razne informacije. Hkrati opravljam dva do tri, pa tudi štiri telefonske pogovore naenkrat. Imam npr. tri ali štiri telefone in čakam telefonski pogovor; v takem primeru mora nekdo malo počakati. Včasih pride kdo k meni v centralo, si ogleduje gumba in si pri tem misli: »Kako enostavno delo!«

5. Nekje sem slišal, da veš precej telefonskih števil na pamet, iz tovarne pa menda vse?

Vse interne telefonske številke znam na pamet. Pa tudi zunanjih vem precej. Interne številke moram vedeti zato, da lahko nekoga takoj pokličem, oz., da vem, kje se nahaja.

Le enkrat ali dvakrat na dan (včasih pa še to ne) se mi zgodi, da kakšne številke ne vem.

6. Vsakdo od nas ima želje. Tudi pri delu ali na delovnem mestu. Katero željo bi postavil na prvo mesto?

Želim, da bi dobili ustrežnejši prostor za telefonsko centralo. Rad bi, da bi bili prostori takšni, kot za tako delo morajo biti, želim pa tudi, da bi centrala vedno dobro delovala, tako bi še lažje ustregel vsem tistim, ki žele telefonirati.

7. Tvoj konjiček so menda magnetofoni, trakovi, snemanje na trakove, glasba. Povej kaj o tem!

Glasbo imam zelo rad, saj v njej najdem razvedrilo. Moj konjiček so magnetofoni. Snemam glasbo, reportaže (ki jih pošiljam našemu zvočnemu časopisu pri odboru Zveze slepih); ta časopis izhaja enkrat mesečno.

8. Tudi s športom se ukvarjaš?

Rad imam plavanje, atletiko in smučanje (te športe tudi gojim). Letos sem na Pokljuki tekmoval na 15 km. To je bilo moje prvo tekmovalje (državno), na katerem sem zasedel 6. mesto.

Lani sem na tekmovalju med Avstrijo, Svico in Jugoslavijo v plavanju zasedel 1. mesto.

9. Kaj sporočaš vsem, ki se preko centrale ali pa med seboj poslužujejo telefona?

Želim, da bi bili telefoni vedno v redu. S člani kolektiva sem zelo zadovoljen.

Včasih pride kdo k meni v centralo, prime slušalko z obema rokama in vpraša: »V kateri konec naj govorim?«

Mislil, da bi vsaj strokovni delavci morali biti seznanjeni s

pravilnim telefoniranjem. Pri telefoniranju naj se vsakdo predstavi in pove, kaj želi!

Ko sem prišel v službo, sem imel trideset telefonov in dve liniji, sedaj je sto dvajset telefonov in šest linij.

Članom kolektiva priporočam, naj dobro poslušajo telefonske znake, naj ne vrtijo številke prehitro, naj ne točejo po telefonskih vilicah in naj potrpežljivo čakajo na zvezo.

Za privatne razgovore bi bil potreben poseben telefon. Tako bi bila centrala manj obremenjena.

In še to: Včasih sedim tri ali štiri ure na stolu in ne morem nikamor, ker imamo toliko pogovorov.

Delovno mesto telefonista v tujini mnogo bolj cenijo, ker so dognali, da je to delo res naporno. Zato so potrebni za obveščanje in za telefonsko centralo ustrezni prostori. Naša telefonska centrala ni na pravem mestu, ker je blizu vratarnice, kjer je precej hrupa, ki ga povzročajo ljudje, avtomobili...

Tonček, želim ti, da bi se tvoje želje izpolnile. Želim pa tudi, da bi bil še dolgo med nami, kajti navadili smo se nate.

JOŽE STULAR

Oktet visok 14.22 metra in težak 639 kg

Ali že veste, da je savski oktet ponovno sestavljen?

Prvi savski oktet je bil ustanovljen 17. 2. 1967 v glasbeni šoli v Kranju. Pod vodstvom Petra Liparja je redno vadil 6 mesecev po dvakrat tedensko. Naštudirali smo 9 pesmi, ki smo jih peli na 6 prireditvah.

Prvi ognjeni krst okteta je bil na proslavi 1. maja v Delavskem domu v Kranju in na Vrhnikih za naše člane kolektiva. V mesecu avgustu smo nastopili v našem domu v Crikvenici ob sprejemu turistov iz Češke. Naša kulturna skupina je na prvi gumijadi v Zagrebu na glavnem trgu dobila prvo nagrado za izvajanje pro-

S A

IN MEMORIAM

Anica Jovanovič

Crna zastava pri vratarju vsakega pretrese, ko jo zagleda prihajajoč na delo.

Vedno pomeni, da smo iz naše sredine zopet izgubili sodelavca, tovariša in marsikomu prijatelja. Z njim delamo leta in leta, imamo podobne želje in težave. V tovarni je vsakdo del nas, celota.

Tako nas je tudi tisti dan pretresla novica, da je umrla ANICA JOVANOVIČ.

Dolga leta je bila med nami. V šoli in pri delu. Sodelavka, tovarišica, prijateljica in žena našega prijatelja.

Po končani industrijski gumarski šoli je nekaj časa delala kot konfektioner ročnih izdelkov. Pozneje so jo premetili v kontrolni laboratorij, ker je bila vestna in marljiva. Vse do prerane smrti je svoje delo opravljala v splošne zadovoljstvo vseh. Bolezen pa jo je neusmiljeno iztrgala. Nam, še bolj pa njeni družini, ki ji je pomenila vse, je neizmerno hudo.

V 32. letu starosti je morala umreti. Sredi najlepših let, z urednimi načrti, z urejenim življenjem.

Zapustiti življenje tedaj, ko se ti dobro začne, ni lahko. Ni pa lahko tudi vsem, ki smo jo poznali in imeli radi.

Vsako leto se je bomo spominjali na prvi spomladanski dan — saj je na ta dan umrla ANICA.

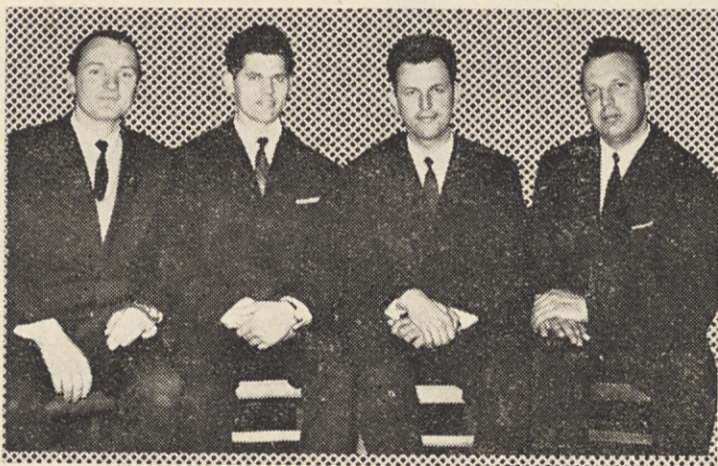
Obisk slušateljev sindikalnega seminarja iz Münchna

20. marca se je v naši tovarni mudila skupina slušateljev sindikalnega seminarja iz Münchna, ki jo je vodil Gerhard Specht, po Sloveniji pa jo je vodil Matjaž Jančar, strokovni sodelavec republiškega sveta Zveze sindikatov.

V razgovoru s predstavniki organov upravljanja in nekaterimi strokovnimi delavci so se predvsem zanimali za delovanje samoupravnih organov in vlogo delavca v njih, za poslovanje proizvodnih in strokovnih delovnih enot, načini kandidiranja in volitev.

Od Savčanov so v razgovoru sodelovali Pavle Gantar, Franci Balanč, Stefan Marcijan in Borut Snuderl ter Marjan Ceferin.

Izredno zadovoljni z razlago so se na koncu razgovora zahvalili za gostoljubnost in si nato ogledali delovno enoto polizdelki pnevmatike.

»Stari« fantje od okteta

Matjaž Jančar, Tone Božič, prevajalec in Gerhard Specht

Krvavec v znamenju Save

23. marca zjutraj so na Krvavcu zaplapolale naše zastave.

Skupina petdesetih Savčanov je bila pripravljena, da na smučinah Krvavca pomeji svoje smučarske sposobnosti.

Organizatorji so hoteli, da bi bilo tekmovanje brezhibno pripravljeno, zato so dan poprej na Krvavec odšli nekateri smučarji, ki so pripravili 800 m dolgo progo z 32 vratci — kjer so se v soboto zapodili naši fantje in eno dekle.

Torej, v soboto so se zbrali na startu opremljeni s številkami in korajžo. Pred začetkom tekmovanja se je nekaterih prijel tekmovalna mrzlica, nekateri so se »ogrevali«, drugi pa zbirali preostalo raztreseno korajžo. Nekateri so živahno komentirali progo in vratca.

Točno ob desetih je štarter pogljal skozi štart predtekmovalko in predtekmovalca, takoj za njima pa tudi tekmovalce.

»58, 59 — smuk!« je odmevalo v slušalko. Prva je vozila edina ženska predstavica Marjanca Jerman. Čas 1:55,2. Zal je bila edina, zato je zasedla prvo in zadnje mesto.

V nadaljevanju objavljamo rezultate prvoplasiranih:

Doseženo mesto	Ime in priimek	Dosežen čas	Start št.
Moški — skupina do 35 let			
1.	Suštaršič Viktor	1:06,9	23
2.	Valenčič Andrej	1:07,6	24
3.	Bajželj Miha	1:09,3	45
4.	Zajc Drago	1:12,5	27
5.	Udir Janez	1:13,8	38
6.	Krelj Alojz	1:19,1	47
7.	Majcen Filip	1:23,0	29
8.	Rakovec Franc	1:23,6	25
9.	Pečjak Brane	1:28,1	44
10.	Rozman Anton	1:30,7	42
Ženska skupina			
1.	Jerman Marjanca	1:55,2	1
Moški — skupina nad 35 let			
1.	Bertoncelj Edo	1:27,1	12
2.	Pavec Franc	1:36,5	14
3.	Drašak Hanek	1:53,7	15

Večina udeležencev meni, da je bila letošnja organizacija smučarskega tekmovanja zelo dobra. Brez večjih zapletov in nerove, ki smo je vajeni.

Proga je bila tudi dobro pripravljena, vendar je marsikoga presenetila. Kot sem povedal, so jo pripravili dan pred tekmovanjem, nato pa se je vreme spremenilo.

Tekmovalci, posebno bolj izkušeni smučarji, so menili, da je bila proga prekratka, ostali pa so bili zadovoljni. Ker ni šlo za vrhunsko tekmovanje, ampak bolj za rekreacijo, menim, da je bilo s progo vse v redu.

Po tekmovanju smo se zbrali v Domu na Krvavcu. Vsi tekmovalci so dobili spominsko darilo — obsek za ključ, prvi trije iz tekmovalnih skupin pa plakete in praktične nagrade. Pokazalo se je, da ni bilo prav, če bi bile nagrade nekaj več vredne (tekmovalci so dobili termoform in sedežno blazino), saj včasih dajemo vrednejše nagrade za manjši trud. Predsednik sindikalne organizacije je povedal, da bodo drugo leto to nekoliko popravili.

Edino, kar je motilo pri letošnjem tekmovanju na Krvavcu je, da ni bilo članov kolektiva — razen tekmovalcev. To je bila lepa priložnost — tudi izredno lepo vreme — da bi v naravo »odpeljali« vsaj dva avtobusa rekreacije potrebnih. Tudi to bomo morali naslednje leto upoštevati.

SLIKE

- 1 Tekmovalci na startu
- 2 Dominik Poženel v vožnji na cilj
- 3 Edo Tekavec »med vratci«
- 4 Merilci na cilju
- 5 Podelitev diplom

Statistična metoda ugotavljanja izkoriščanja kapacitet

Za izkoriščenost brizgalnih strojev pa smo imeli iste faze kot pri opletilnih strojih. Ker pa bi bilo preobsežno, če bi obravnavali tudi snemanja v oddelku prevlek, vam bom skušal prikazati, kaj smo ugotovili pri tem poizkusnem snemanju.

BRIZGALNI STROJI	%	%	%
DELO:	I.	II.	III.
brizga in navija v posodo	64	65	58
priprava ali kontrola (iskanje dimenzij)	5	6	10
menjava banje z materialom	2	3	2,5
NEDELO:			
službeni razgovor	—	—	—
kvar stroja	5	—	—
čakanje na material	5	7	7
transport materiala	1	1,5	5
osebne potrebe	5	6,5	4
nedisciplin na del. mestu	8	1	8
priprava in pospravljanje delovnega mesta	5	10	5,5

Iz tega je razvidno, da so stroji izkoriščeni od 70 do 74 %. Vsa ostala dela pa delavci delajo kot je razčlenjeno pri nedelu. Verjetno bi bilo potrebno pogovoriti se o čakanju na material, ki je od 5—7 % ali cca pol ure na izmeno. Tudi nedisciplin in priprava ter pospravljanje delovnega mesta je kaj velik procent, t. j.

od 5—10 %. Taka dokazovanja nas silijo k temu, da ne more oddelek za študij dela postavljati izdelavnih časov na tako organizacijo kot je danes, ampak bo potrebno prej preštudirati delo na delovnem mestu, nato pa predpisati potreben izdelavni čas. Za primerjavo pa vam pokažem še rezultat pri opletilnih strojih.

OPLETELNI STROJI	I.	II.	III.
DELO:	%	%	%
nadzor stroja	67	48	48
menjava ali popravilo vreten	11	11	22
priprava ali odnos cevi	2,5	5	3
NEDELO:			
službeni razgovor	—	—	—
kvar stroja	6,5	3	3
čakanje na material	12	15	8
transport materiala	0,5	3	1
osebne potrebe	4,5	4	3
nedisciplin na delovnem mestu	1	8	8
priprava ali pospravljanje na delovnem mestu	1	3	4

Tudi na teh strojih je vidna izkoriščenost od 64—80 %. Pri omenjenih strojih je zopet glavni vzrok čakanje materiala, kar se verjetno ne bi smelo dogajati. Tudi nedisciplin in pospravljanje zavzemata dokaj visok procent od 1—8 %.

Tako bomo tudi pri ostalih delih ugotavljali neizkoriščenost in nato lahko predlagali določene ukrepe. To bo možno šele takrat, kadar bomo deležni razumevanja vseh, ki nam lahko pomagajo.

Mesec	APRIL		MAY		JUNIJ		
	delovnih dni 23		delovnih dni 21		delovnih dni 22		
Ponedeljek	1	15	29	13	27	10	24
Torek	2	16	30	14	28	11	25
Sreda	3	17	31	15	29	12	26
Četrtek	4	18	1	16	30	13	27
Petek	5	19	2	17	31	14	28
Sobota	6	20	3	18	1	15	29
Nedelja	7	21	4	19	2	16	30
Ponedeljek	8	22	5	20	3	17	
Torek	9	23	6	21	4	18	
Sreda	10	24	7	22	5	19	
Četrtek	11	25	8	23	6	20	
Petek	12	26	9	24	7	21	
Sobota	13	27	10	25	8	22	
Nedelja	14	28	11	26	9	23	

= državni praznik
 = nedelja
 = prosta sobota

V naslednjih treh mesecih bomo delali 66 delovnih dni, prosti pa bomo 10 sobot: aprila tri, maja štiri in junija tri. 27. aprila končamo z delom (nočne izmene 28.) in smo prosti ves teden, to je do 5. maja. Razpored za delavce v tistih enotah, kjer delajo tudi ob nekaterih prostih sobotah, dobivajo vodje delovnih enot.

